

Bogdan Coșa

Ziua în care

a devenit
băiat bun

Ilustrații de
Ionuț Robert Olaru

Editori:
Magdalena Mărculescu
Silviu Dragomir

Fondator:
Ion Mărculescu, 1994

Director editorial:
Bogdan-Alexandru Stănescu

Redactor:
Michi Lucescu

Director producție:
Cristian Claudiu Coban

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
COȘA, BOGDAN

Ziua în care Adam a devenit băiat bun/Bogdan Coșa;
il. de Ionuț Robert Olaru. – București:
Pandora Publishing, 2021
ISBN 978-606-978-410-5

I. Olaru, Ionuț Robert (il.)

821.135.1

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, transmisă, difuzată sau păstrată cu ajutorul unui sistem de stocare, în nicio formă și în niciun mod, grafic, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare și multiplicare, fără acordul prealabil scris al editorului.

Copyright © Pandora Publishing, 2021
pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeul 1, C.P. 0490, București
Tel.: +4 021 300 60 90
Fax: +4 0372 25 20 20

www.pandoram.ro

Pandora M face parte din Grupul Editorial Trei.

Această carte aparține lui:

.....

#1 Prietenul lui Adam

Când a deschis ochii, lui Adam nici prin cap nu-i trecea că-și va aminti ziua aceea de vineri toată viața.

Camera lui era scăldată în soare, dar, pentru că dormise cu geamul deschis, s-a trezit cu pielea de găină.

Zgribulit, și-a tras pătura peste cap.

Abia când a încetat să dârdâie și-a făcut curaj și s-a întins după ochelari.

Pe calendarul de perete, zilele de vacanță care trecuseră erau marcate cu câte un „x” mare și roșu. În lunile iunie și iulie nu mai rămăsese nicio căsuță goală.

Mijind ochii, Adam a numărat „Două, patru, șase, opt, zece”. Mai erau fix zece zile până la ziua lui, care fusese încercuită în calendar cu mai multe culori.

Și-a spus „Nu e timp de pierdut!” și s-a dat jos din pat.

Ca în fiecare dimineață, s-a oprit mai întâi la fereastră ca să-și salute cactusul.

— Bună dimineața, Colț Alb!

Băiatul și-a răspuns singur, cu un lătrat, și a fugit la baie să se spele pe față.

În ghiveci, sub pământul pentru flori, stătea pitit prietenul său neobișnuit. Îl primise cu un an în urmă, înainte să intre în clasa întâi.

Tatăl său l-a instruit atunci, „Colț Alb aude tot ce îi spui, dar nu are cum să-ți răspundă. Și-a făcut un laborator sub pământ, de unde monitorizează siguranța căteilor fără adăpost. Vezi tu, e amuzant – când l-a săpat, și-a dat seama că-i trebuie și o antenă de satelit, așa că și-a legat-o de coadă“.

Așadar, ce ieșea din ghiveci și se dădea drept cactus pentru Adam nu era nicidecum o plantă, era doar coada plină de țepi a lui Colț Alb.

#2 Familia Banană

Ca întotdeauna, în bucătărie mirosea a ceai verde cu iasomie, de care mama lui Adam bea în fiecare dimineață ca să slăbească.

Tatăl lui citea știrile pe tabletă. Atunci când își aducea aminte, mușca din felia de pâine cu unt. Dulceața i se scurgea printre degete și picura pe fața de masă.

Sora mai mare a lui Adam, care dormise toată vacanța până târziu, aștepta în picioare lângă aparatul de cafea, ocupată cu un apel video. Adam nu înțelegea cum e posibil să se hlizească atât de tare înainte ca măcar să fi luat micul dejun, dar sora lui fusese întotdeauna un membru deosebit în familia Banană.

— Cine ține morțiș să te vadă cu prosopul în cap? a întrebat-o Adam, ridicându-se pe vârfuri în spatele ei ca să vadă mai bine ecranul telefonului.

În loc de răspuns, fata i-a dat un bobârnac și a ieșit de urgență din bucătărie. Ca orice frați, se înțelegeau de minune.

Adam a mâncat în liniște, în fața tatălui său, gândindu-se la compunerea pe care o avea de scris. Trebuia să povestească o întâmplare nemaipomenită la care fusese martor peste vară. Singura lui problemă era că nu călătorise nicăieri și nu văzuse nimic ieșit din comun.

Și, cum vacanța era pe sfârșite, avea nevoie de un plan.

În hol s-a auzit zgomot de tocuri pe podea. Doamna Banană era gata de plecare. Tatăl lui Adam și-a lins atunci degetele și s-a ridicat distrat de la masă. După ce a verificat servieta, și-a strigat fiica:

— Sara, te-ai îmbrăcat?

Adam l-a privit întrebător.

— Sara vine cu noi. Astăzi își face poza pentru cartea de identitate. E o zi specială.

— Specială? Dar ea își face poze toată ziua, a zis Adam.

— Da, doar că astăzi nu o să iasă prea bine.

Domnul Banană i-a făcut cu ochiul.

— Pot să vin și eu?

Adam se gândea că la Primărie s-ar putea întâmpla ceva ieșit din comun, despre care să-și scrie compunerea.

— E coadă de obicei. Și oamenii sunt nervoși. S-ar putea să te plictisești.

